

Budaházy: Nyílt levél elítélőimnek

2018. január 31.

Ahogy az ellenem és 16 másik személy ellen a terrorizmus ránk olvasása érdekében kilenc éve folyó koncepció eljárás másodfokú tárgyalásaihoz közeledve, egyre jobban belemélyedek a ki tudja, hogy született elsőfokú ítélet részleteibe, annál inkább nem tudom eldönteni, hogy kit kellene most megszólítanom.

Már mindjárt az elején nem értem azt, hogy egy bírói tanács az ítéletében miért nem fogalmaz saját maga történeti tényállást, miért a vádiratból emeli át azt másol/beilleszt funkcióval szinte egy az egyben? Olyannyira, hogy benne hagyja az olyan ökörségeket is, amikre már a bírósági eljárás során rámutattunk. Mint pl. hogy a Szilvási György lesencefalui nyaralójánál történt robbantás után III. rendű vádlott egy kamerával felvételt készített, miközben az lenne, amit bizonyítani kéne, hogy a robbantás alatt készített valaki felvételt, mert az internetre annak idején felkerült felvételen egy robbanás vagy pukkanás hangja hallható, amit ugye a robbantás után már nem lehet felvenni.

Arra se nagyon találok magyarázatot, hogy azok a bírók, akik végigvezényeltek egy közel hat éves bírósági eljárást, a több mint 100 tárgyalás alatt felvett saját bizonyításuk tárgyalási jegyzőkönyveit nem használják az ítélet indoklásánál, hanem szinte kizárólag a nyomozati anyagra támaszkodva próbálják a vádakot ránk bizonyítani.

Nem igazán értem, hogy a tárgyalásokat végigülő bírók, hogy írhatnak olyan baromságot bele az ítéletbe, hogy a nyomozás során terhelő vallomásokot tevő XI. rendű vádlott csak a bírósági eljárás kezdete után két évvel vonta vissza a vallomásait, mikor mindenki tudja, aki ott volt, hogy már az ügy bíróságra kerülésekor, 2010 őszén írásos beadványban megtette azt, amit a 2011. márciusi első tárgyalási etap során, bírói kérdésre szóban is megerősített. Új vallomását pedig ez után három és nem kettő évre rá tette.

Kenéz Andrea (volt) bírónő akit nincs ugyan dicsérni semmi okom, de akiről azt azért ki lehet jelenteni, hogy mindig figyelt és jegyzetelt biztos, hogy ilyen hibát nem követ el. Mint ahogy nem tudom elképzelni azt sem róla, hogy a XV. rendű vádlott és Toroczka László megismerkedésére a 2006 év végén általam Diósdon megrendezett Hun Karácsony rendezvényt valószínűsítene, amint az ítéletben ez szerepel. Miközben ő tudja legjobban, hogy akkoriban éppen bujkáltam és semmilyen rendezvényt nem is rendezhettem ezért, hisz az ezen bujkálásom alatt az Interneten közzétett írásaim kapcsán ellenem alkotmányos rend erőszakos megdöntésének előkészülete címen indított szintén koncepció eljárás bírósági tárgyalásait is ő folytatta le.

Sorolhatnám még az ilyen anomáliákat, de ízelítőnek most elég ennyi.

Az olyan dolgok pedig, amikor az ítélet történeti tényállása ellentmondásban van a bizonyítékok értékelésénél kifejtett indoklással, már azt is kétségessé teszik számomra, hogy egyáltalán bíró volt, aki összerakta ezt az írásos ítéletet. Pl. abban a részben, ahol a tényállásban leírtak szerint az érdi TESCO parkolójába 2009. április 8-án a III. és a X. rendű vádlottak külön kocsikkal érkeztek, majd hogy egy fontos mentő tanúnk vallomását ezzel kilőjék, az indoklásban leszögezik egyébként iratellenesen, hogy együtt mentek oda.

Ilyen szintű öngólokot ügyészi fogalmazványokban lehet olvasni, és ebben az ügyben ugye olyan, elvileg a bíróságon készült digitális irat is a kezünkbe került, ami bizonyíthatóan az ügyész gépén született.

Lehetne még sorolni vég nélkül a vád mindenáron való igazolása érdekében tett teljesen egyoldalú bizonyítékértékeléseket, iratellenes megállapításokat. A védelem több tanúja által tett vallomások- illetve egyéb ártatlanságot alátámasztó bizonyítékok értékelésének a kifelejtését, terhelti és védői indítványok elbírálásának az elfelejtését stb. Ezeket rutinosnak számító bíróktól azért több mint furcsa megtapasztalni és azt látni, hogy a bíróság kizárólagos feladatának a vád bizonyítását tekintette.

Mindezek láttán és az után, hogy az ítéletünk a bírónő bírói státuszának végét követően még hetekig nem került elő, annyit ki lehet azért jelteni, hogy alapos a gyanú arra, hogy valami nincs rendben ennek az ítéletnek a születése körül, és igenis jogos lenne az ez ügyben beadott feljelentés kapcsán a nyomozás megindítása.

Ha a Fővárosi Törvényszék továbbra is azt állítja, hogy ezt az ítéletet Kenéz Andrea bírónő írta, akkor erre azt mondom, hogy nem hiszem el róla, hogy nyolc hónap alatt csak ennyit sikerült összehoznia. Inkább elhiszem, hogy rájött, hogy ezt az ítéletet a bizonyítékok alapján nem lehet kétséget kizáróan megindokolni és fel is adta az egészet, majd az április vége utáni két hétben valakik sebtében összedobtak valami ítéletfélét, hogy legyen mit odalökni nekünk.

Ha Kenéz Andrea mégis a nevét adná ehhez, akkor jobb is, hogy már nem bíró.

Az a másodfok pedig, amelyik ezt az ítéletet helybenhagyná, magáról állítana ki lesújtó szakmai bizonyítványt.

Többet ésszel, mint erővel! mondja a közmondás. Akármilyen is lesz ennek az ügynek a végkimenetele, az a léleknyugalom már megvan, hogy mivel ésszel nem képesek, csakis a szakmaiságot félretolva, erőből tudnak börtönbe

csukni.

Budaházy György

magyar hazafi

a Hunnia-ügy I. rendű vádlottja

(nem jogerős) politikai elítélt

TERRORISTÁKNAK KIKIÁLTVA

Egy film, amelyben megszólalnak a Hunnia-ügy eddig a sajtónak nem nyilatkozó vádlottjai.